

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Jakuba Camrdy, JUDr. Zdeňka Kühna, JUDr. Radana Malíka, JUDr. Jana Passera a JUDr. Petra Průchy v právní věci navrhovatele: **vláda,** se sídlem nábřeží Edvarda Beneše 4, Praha 1 – Malá Strana, za kterou jedná na základě pověření JUDr. Václav Henych, ředitel odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra, se sídlem nám. Hrdinů 3, Praha 4, proti odpůrci: **politická strana Demokratická Unie České republiky,** se sídlem Všebořická 603, Ústí nad Labem, v řízení o návrhu na rozpuštění politické strany,

takto:

I. Politická strana **Demokratická Unie České republiky se rozpouští.**

II. Navrhovateli **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Likvidátorem **se určuje** Mgr. Radslav Janeček, advokát, se sídlem Bubeníčkova 44, Brno.

Odůvodnění:

[1.] Dne 24. 6. 2011 podala u Nejvyššího správního soudu vláda (dále jen „navrhovatel“) návrh na rozpuštění politické strany Demokratická Unie České republiky podle ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o politických stranách“). Navrhovatel uvedl, že rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 2. 2008, č. j. Pst 19/2007 - 41, byla činnost odpůrce pozastavena, a to pro opakované

nesplnění povinností plynoucích z ustanovení § 18 odst. 1 zákona o politických stranách. Odpůrce pochybil v tom, že nepředložil Poslanecké sněmovně úplné výroční finanční zprávy za roky 2005 a 2006. Přitom podle ustanovení § 14 odst. 2 cit. zákona mohou strany a hnutí, jejichž činnost byla pozastavena, činit pouze úkony zaměřené na odstranění stavu, který byl důvodem k rozhodnutí soudu o pozastavení jejich činnosti, a to nejdéle po dobu jednoho roku. Trvají-li nadále skutečnosti, pro které byla jejich činnost pozastavena, lze podat návrh na rozpuštění.

[2.] Po pozastavení činnosti odpůrce dodatečně doplnil výroční finanční zprávy za rok 2005 a 2006, avšak výroční finanční zpráva za rok 2006 nebyla Poslaneckou sněmovnou dosud uznána za úplnou, neboť neobsahuje přehled o darech a dárcích a přehled o celkových příjmech a výdajích v členění stanoveném zákonem. Navrhovatel také uvádí, že odpůrce dále nesplnil svoji zákonnou povinnost, v dané věci předložit Poslanecké sněmovně výroční finanční zprávu za rok 2009, což vyplývá z usnesení Poslanecké sněmovny č. 1677 ze 78. schůze konané dne 16. 4. 2010 ve vztahu k roku 2009, a neučinil tak ani dodatečně.

[3.] Odpůrce se k návrhu nevyjádřil.

[4.] Z obsahu spisu soud konstatuje, že odpůrce předložil neúplnou výroční finanční zprávu za rok 2006 a vůbec nepředložil výroční finanční zprávu za rok 2009 (viz citované usnesení č. 1677) a za rok 2010 (viz usnesení Poslanecké sněmovny č. 474 ze 16. schůze konané dne 5. 5. 2011 ve vztahu k roku 2010). Neučinil tak ani dodatečně.

[5.] Podle ustanovení § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), rozhodl Nejvyšší správní soud se souhlasem účastníků řízení bez nařízení jednání.

[6.] Protože podle ustanovení § 96 s. ř. s. rozhoduje soud v tomto řízení podle skutkového stavu, který tu je v době rozhodnutí soudu, vyžádal si od Poslanecké sněmovny aktuální informaci ohledně předmětných výročních finančních zpráv.

[7.] Z přípisu ing. M. H., tajemnice Kontrolního výboru Poslanecké sněmovny PČR, ze dne 4. 8. 2011, č. j. KV/2.8.11/9001/302/143H, soud zjistil, že k uvedenému datu odpůrce Poslanecké sněmovně nepředložil doplnění neúplné výroční finanční zprávy za rok 2006 a vůbec nepředložil výroční finanční zprávy za roky 2009 a 2010.

[8.] Na základě těchto skutečností dospěl soud k následujícím závěrům.

[9.] Podle ustanovení § 4 písm. a) zákona o politických stranách nemohou vznikat a vyvíjet činnost strany a hnutí, které porušují ústavu a zákony nebo jejichž cílem je odstranění demokratických základů státu. Z ustanovení § 18 odst. 1 stejného zákona vyplývá povinnost stran a hnutí předložit každoročně do 1. dubna Poslanecké sněmovně k informaci výroční finanční zprávu v členění konkretizovaném pod body a) až e) tohoto ustanovení. Podle ustanovení § 14 odst. 1 zákona může být činnost strany a hnutí rozhodnutím soudu pozastavena, jestliže jejich činnost je v rozporu s § 1 až 5, § 6 odst. 5 a § 17 až 19 nebo se stanovami.

[10.] Ustanovení § 15 odst. 1 zákona o politických stranách zakládá příslušnost Nejvyššího správního soudu rozhodovat o rozpuštění strany a hnutí, pozastavení činnosti strany a hnutí a o znovuobnovení jejich činnosti. Návrh podá vláda; pokud tak neučiní do 30 dnů od doručení podnětu, může návrh podat prezident republiky. O návrhu na rozpuštění

politické strany nebo politického hnutí, pozastavení nebo znovuobnovení jejich činnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu pátého s. ř. s.

[11.] Na základě výše uvedených skutečností soud dospěl k závěru, že podaný návrh je důvodný, neboť z údajů obsažených ve spise (konkrétně z citovaných usnesení Poslanecké sněmovny) bylo zjištěno, že odpůrce skutečně nesplnil zákonem uložené povinnosti, když opakovaně v zákonem stanoveném termínu nepředložil příslušnému orgánu, tj. Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, úplnou výroční finanční zprávu, a to za rok 2006, a vůbec nepředložil výroční finanční zprávy za roky 2009 a 2010 a neučinil tak ani později. Odpůrce tedy opakovaně nesplnil zákonnou povinnost stanovenou v § 18 odst. 1 zákona o politických stranách, přičemž nesplnění této povinnosti představuje zvláštní a samostatný důvod, pro který může Nejvyšší správní soud rozhodnout o rozpuštění strany [§ 13 odst. 1 písm. b) cit. zákona].

[12.] Ze znění i smyslu ustanovení § 14 odst. 1 zákona o politických stranách je totiž zřejmé, že za situace, kdy politická strana nebo politické hnutí výroční finanční zprávu nepředložily buď vůbec, anebo ji nepředložily se zákonem požadovanými náležitostmi, a kdy se tak stalo opakovaně, takové porušení ustanovení § 18 odst. 1 zákona opodstatňuje rozpustit politickou stranu či hnutí, jelikož platí, že „*strana a hnutí mohou být zrušeny rozhodnutím soudu o jejich rozpuštění ... jestliže i po uplynutí lhůty stanovené v rozhodnutí soudu o pozastavení činnosti strany nebo hnutí trvají skutečnosti, pro které byla jejich činnost pozastavena*“ (§ 13 odst. 6 uvedeného zákona). Právě tato situace nastala v nyní projednávané věci.

[13.] Proto Nejvyšší správní soud rozhodl o rozpuštění uvedené politické strany.

[14.] Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., když úspěšnému navrhovateli, který by jinak měl na náhradu nákladů právo, nevznikly v souvislosti s řízením před Nejvyšším správním soudem náklady nad rámec jeho běžné činnosti.

[15.] Podle ustanovení § 13 odst. 6 zákona o politických stranách určil Nejvyšší správní soud likvidátorem Mgr. Radslava Janečka, advokáta se sídlem Bubeníčkova 44, Brno, který s tímto určením souhlasí. Tento bude postupovat přiměřeně podle předpisů o likvidaci majetku a závazků obchodních společností (§ 12 odst. 4 zákona o politických stranách).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky podle soudního řádu správního přípustné.

Politická strana **je oprávněna** podat návrh podle článku 87 odst. 1 písm. j) Ústavy, jestliže tvrdí, že rozhodnutí o jejím rozpuštění není ve shodě s ústavními nebo jinými zákony. Návrh lze podat ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k Ústavnímu soudu, podání návrhu má odkladný účinek (§ 73 odst. 1, 2; § 79 odst. 1, věta druhá, zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů).

V Brně dne 17. srpna 2011

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu